

Paul Lafargue

Sermaye Dini

Türkçesi: Alev Er

İÇİNDEKİLER

Sunuş	
Lafargue, Sermaye Dini ve Marksizm	9
SERMAYE DİNİ (1887)	27
I. Londra Kongresi.....	29
II. Çalışanların İlmihali	39
III. Kibar Fahişe Vaazı	49
IV. <i>Vaiz</i> yahut <i>Kapitalistin Kitabı</i>	63
I. — Tanrı-Sermaye'nin Naturası	64
II. — Sermaye'nin Vekilleri	66
III. — Kapitalistin Vazifeleri	69
IV. — İlahi Bilgelik Vecizeleri	74
V. — Ultima Verba (Son Söz)	78
V. Kapitalist Duaları	
I. — Pazar Duası	81
II. — İman Duası [<i>Credo</i>]	82
III. — Şükür Duaları (<i>Ave Sefalet</i>)	83
IV. — Altına Tapma	84
VI. Kapitalist Eyüb Rothschild'in Mersiyeleri	89

SERMAYE DİNİ
(1887)

I. Londra Kongresi

Sosyalizmin gelişmesi Avrupa'nın hâkim sınıflarını endişeye düşürüyor. Nitekim bütün uygar ülkelerden gelen birtakım adamlar, sosyalist fikirlerin yayılma tehlikesini en etkin biçimde durdurma yollarını araştırmak için Londra'da toplanmıştı. İngiltere kapitalist burjuvazisinin temsilcileri arasında Lord Salisbury, Chamberlain, Samuel Morley, Lord Randolph Churchill, Herbert Spencer, Kardinal Manning gibi isimler özellikle dikkat çekiyordu. Prens Bismarck alkol krizine girmiş, kendi yerine en yakın danışmanını, Yahudi Bleichröder'i göndermişti. Her iki dünyanın en büyük sanayi ve finansçıları Vanderbilt, Rothschild, Gould, Soubeyran, Krupp, Dollfus, Dietz-Monin, Schneider ya şahsen oradaydılar ya da en mutemet adamlarınca temsil ediliyorlardı.

Bu kadar farklı fikir ve milliyetten insanın birbirleriyle bu kadar kardeşçe anlaştığı başka bir durum bugüne kadar hiç görülmemiştir. Paul Bert Monsenyör Freppel'in yanına ilişmişti; Gladstone Parnell'in elini sıkıyor, Clemenceau Ferry'le gevezelik ediyor ve von Moltke dostane bir şekilde Déroulède ve Ranc'la bir rövanş savaşında kimin şansının ne olacağını tartışıyordu.

Onları bir araya getiren neden şahsi kinlerini, siyasi ayrılıklarını ve yurtsever kıskançlıklarını susturmayı zorunlu kılıyordu.

İlk sözü Papa'nın elçisi aldı.

— İnsanları bazen zora başvurarak bazen de aklımızı kullanarak yönetiyoruz. Eskiden insan zihnini yöneten, ona hâkim olan başlıca güç dindi; çalışanlara uysalca boyun eğmeyi, boş hayaller peşinde koşup gerçeklerden uzak durmayı, ilahi mutluluk düşleri kurup dünyevi acılara katlanmayı o öğretirdi. Ama sosyalizm, modern zamanların bu habis düşüncesi inancı kovdu ve yoksulların kalbinde kendisi yer edindi; onlara mutluluğu öteki dünyada aramamak gerektiğini öğütlüyor; onlara yeryüzünü cennete çevirmeyi vaat ediyor; ücretlilere “Senden çalışıyorlar! Kalk ayağa, uyan artık” diye sesleniyor. Eskinin uysal işçi yığınlarını uygar toplumları altüst edecek genel bir ayaklanmaya hazırlıyor; imtiyazlı sınıfları ortadan kaldıracak, aileyi yok edecek, zenginlikleri bugün elinde tutanlardan alıp yoksullara verecek, sanatı ve dini yeryüzünden silecek ve dünyanın her yanını koyu barbar karanlığının istila etmesine yol açacaklar... Her türlü uygarlık ve gelişmenin bu büyük düşmanıyla nasıl mücadele edilecek? Avrupa'nın tek buyurganı, Danimarka'ya, Avusturya'ya ve Fransa'ya galebe çalan Nebukadnezar Prens Bismarck sosyalist ayakkabı tamircilerine yenik düştü. Fransa'nın muhafazakârları Saint-Barthélemy günü öldürdükleri sapkından daha çok sosyalisti 48 ve 71'de kılıçtan geçirdi ve bu muazzam cinayetlerde dökülen kan öyle bir bir çiy damlasına dönüştü ki, sosyalizm yeryüzünün tamamında

yeşerir oldu. Sosyalizm her katliamdan sonra ömrü daha da uzamış olarak, yeniden doğuyor. Her türlü zora rağmen, canavar dimdik ayakta. Ne yapacağız?

Toplantıya katılan bilgin ve düşünürler Paul Bert, Haeckel, Herbert Spencer sırayla ayağa kalkıp sosyalizmi bilime dayanarak yenmeyi önerdi.

Monsenyör Freppel “Boş versenize” dercesine omuz silkti:

— Komünistlerin en sağlam argümanları o sizin melun biliminizden geliyor.

— Bizim öğretimizi, natüralist felsefeyi unutuyorsunuz, diye cevap verdi Bay Spencer. Bilge evrim teorimiz işçilerin toplumsal olarak bizlerden çok aşağıda olmasının serbest düşüş kadar kaçınılmaz olduğunu ispatlıyor; bu da değişmez ve ezelden beri var olan tabiat kanunlarının olmazsa olmaz sonucu; ayrıca en yetenekli, tabiata en uyumlu olanların imtiyazlı yönetici sınıflar olduğunu, bu sınıfların kendilerini durmaksızın geliştirip mükemmelleştireceğini ve sonuçta her bir ferdi insan sıfatında olan ama ancak kırbaçla yönetilmekten anlayan o kaba saba alt sınıflardakilere hiç benzemeyen yepyeni bir ırka dönüşeceklerini kanıtlamış bulunuyoruz.¹

1 Gerçekten çok üzgünüz; yeterince yerimiz olmadığı için bilimin, dinin, felsefenin, para babalarının, ticaret ve sanayi erbabının en yüce temsilcilerini buluşturan bu kongrede irat edilen son derece kıymetli nutukları özetlemek zorunda kaldık. Bu yüzden okura Bay Spencer’ın alt sınıfları yönetme biçimi olarak hapishane hücrəsi ve kırbacı tavsiye ettiği makalesini okumasını tavsiye ederiz; *Contemporary Review*’un Nisan sayısında “The Coming Slavery” [Gelmekte Olan Kölelik] başlığıyla yayımlandı. Ünlü burjuva düşünürü orada bizlere komünizmin kölelik olduğu kehanetinde bulunuyor.